

Posudek na bakalářskou práci Zuzany Kuruczové

na téma

**Christine Nöstlingers „Wir pfeifen auf den Gurkenkönig“
in der slowakischen Übersetzung. FF UK 2012**

Předložená práce představuje kvalitní analýzu jednoho nepříliš zdařilého slovenského překladu literárního díla pro děti, jehož autorkou je populární rakouská spisovatelka Christine Nöstlingnerová. Autorka diskutabilního překladu Katarína Hatalová se dopustila nejrůznějších překladatelských chyb na několika úrovních. Většinou šlo o jevy evidentní, někdy ale bylo třeba hlubší interpretaci originálu. Autorka bakalářské práce se pustila do analýzy s nadšením, které vyústilo do chvályhodné práce: přeložila dílo znovu. Její slovenský text byl konsultován během práce rodilými slovenskými mluvčími a je k práci přiložen.

Zuzana Kuruczová pracovala velmi poctivě a zúročila jistě i své překladatelské nadání, které chce v budoucnosti rozvíjet. Práce psaná bohužel poněkud jednodušším jazykem a svědčící o nepříliš usazené aktivní znalosti němčiny (tak typické ostatně pro úroveň celé řady bakalářských absolventů), působí v některých pasážích proto až lakonickým dojmem, jistě není též bezchybná (včetně občasných překlepů a stylistických nedotažeností).

Obsahová stránka je pak daleko kvalitnější: Na základě elementárních znalostí translatologické teorie se autorce podařilo na mikro- i makrostylistické úrovni zrevidovat nevyhovující slovenský překlad a navrhnout i okomentovat potřebné změny, které může čtenář docenit pouze díky tomu, že autorka uvedla vlastními slovy vždy situační kontext.

Členění práce je naprosto logické, čtenář je informován v úvodu o recepci díla Christiny Nöstlingnerové na Slovensku a distribuci jeho překladů. Následuje nejcennější analytická část, při níž se autorka práce opírá základní teoretická díla (Levý, Popovič). Práci završuje přehled principů, jimiž se autorka při překladu sama řídila.

Za pomoci sekundární literatury, s níž autorka pracovala velmi inteligentně, se podařilo dosáhnout i jistého zobecnění. Proto si myslím, že četba této analýzy by mohla otevřít oči nepoučeným a tápajícím překladatelům, aby si uvědomili komplexnost procesů při úspěšném převodu literárního textu – od roviny lexikální ekvivalence až po větnou stavbu. Diskutabilních otázek je samozřejmě více, protože se autorka práce nevěnovala všem makro- i mikrostylistickým jevům se stejnou důkladností: to se týká především velmi obtížného překladu idiomů a kolokací. Po takovém dopracování by bylo jistě přínosné publikovat

komentáře k překladu K. Hatalové v příslušném metodickém periodiku, aby se dostalo do rukou těm, kdo na Slovensku vyučují prakticky orientovanou translatologii.

Práci doporučuji k obhajobě.

Praha dne 18. 5. 2012

doc. PhDr. Marie Vachková, Ph.D.